25/09/2022

Το ετήσιο Μνημόσυνο του Αρχιμανδρίτη Φιλίππου Αβραμίδη στην Ιερά Μονή Αγίου Παντελεήμονος Χρυσοκάστρου

/ Ιερές Μονές

Το Σάββατο 24 Σεπτεμβρίου 2022 ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ελευθερουπόλεως κ. Χρυσόστομος, περιστοιχούμενος από Ιερείς, προεξήρχε της Θείας Λειτουργίας στο καθολικό της Ιεράς Μονής Αγίου Παντελεήμονος Χρυσοκάστρου.

Πριν το τέλος της Θείας Λειτουργίας εψάλη το ετήσιο Μνημόσυνο του αειμνήστου Πνευματικού πατρός και Κτήτορος της Ιεράς Μονής του Αγίου Παντελεήμονος Αρχιμανδρίτη π. Φιλίππου Αβραμίδη.

Δωδεκάδα περίπου Ιερέων με επικεφαλής **τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Ελευθερουπόλεως κ. Χρυσόστομο**

έψαλε με κατάνυξη σύμφωνα με το Αγιορείτικο τυπικό το Μνημόσυνο παρισταμένων και προσευχομένων δεκάδων πιστών, πού ανέβησαν τον λόφο, όπου είναι κτισμένο το Μοναστήρι για να τιμήσουν την μνήμη του Σεβαστού Γέροντος πατρός Φιλίππου.

Τον Θείο Λόγον εκήρυξε ο Πρωτοσύγκελλος της Μητροπόλεως Αρχομανδρίτης Χρυσόστομος Μπένος αναφερόμενος στον μεταστάντα γέροντα ως εξής:

«Σεβασμιώτατε, ἀγαπητοί ἐν Χριστῶ ἀδελφοί καί πατέρες

Τελοῦμε σήμερα, σύμφωνα μέ τήν καθιερωμένη ἀπό αἰώνων τάξη τῆς Ἐκκλησίας μας, τό ἐτήσιον μνημόσυνο τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχιμ. π. Φιλίππου Ἀβραμίδη, τοῦ κτήτορος καί πνευματικοῦ τῆς σεβασμίας αὐτῆς Μονῆς τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος Χρυσοκάστρου. Ἕνας χρόνος ἀνεπαίσθητα κύλησε ἀπό τήν θλιβερή ἐκείνη γιά τή Μητρόπολή μας ἡμέρα, πού ὁ Κύριος τόν κάλεσε κοντά Του γιά νά τόν ἀναπαύσει ἐκ τῶν πολλῶν, τῶν ἀμέτρητων αὐτοῦ κόπων, τούς ὁποίους ἀκούραστα ἐπί μακρά ἔτη κατέβαλε πρός πνευματική ὠφέλεια τοῦ χριστεπωνύμου λαοῦ Του καί πρός συνεχῆ πνευματική καλλιέργεια καί καθοδήγηση τῶν ἀφιερωμένων στόν Θεό ἀδελφῶν τῆς ἱερᾶς αὐτῆς Μονῆς τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος.

Ἕνα χρόνο τώρα εἰς μάτην τόν ἀναζητοῦν μέ πόνο ψυχῆς πολλοί χριστιανοί ἀπό τήν περιοχή μας καί ἀκόμη μακρύτερες περιοχές τῆς πατρίδος μας ἀκόμη καί ἀπό τό ἐξωτερικό καί ἰδίως τή Γερμανία, οἱ ὁποῖοι εὕρισκαν κάποτε τήν ἀνάπαυση τῆς ψυχῆς των καί τή λύση τῶν πιεστικῶν προβλημάτων τους κάτω ἀπό τό πετραχήλι του καί ἔπαιρναν νέες, σωστικές δυνάμεις γιά νά συνεχίσουν τόν δύσκολο ἀλλά ὡραῖο πνευματικό τους ἀγώνα. Οἱ ἀδελφές μάλιστα αὐτῆς τῆς Μονῆς, ἀλλά καί πολλοί ἄλλοι, ὅπως εἴπαμε, ἐκτός τοῦ περιβόλου της, ἔχασαν τόν ἀκούραστο καί φιλόστοργο πνευματικό τους πατέρα καί διδάσκαλο καί καθοδηγητή. Ἀλλά ὁ Κύριος, πού τόν προσέλαβε κοντά Του «οὐκ ἀφήσει αὐτούς ὀρφανούς..» (Ἰωάννου 14,18). Στή θέση τοῦ πατρός Φιλίππου, τοῦ εὔχαρι διδασκάλου ἀκόμη καί τήν ὥρα τοῦ αὐστηροῦ ἐξομολόγου, θά στείλει καί πάλι ἄξιο συνεχιστή τοῦ πνευματικοῦ του ἔργου.

Καί ὁ ἀείμνηστος π. Φίλιππος ἀσφαλῶς θά εὔχεται ἀπό τούς οὐρανούς, ὅπου ἀναπαύεται τό πνεῦμα του, ὁ φιλάνθρωπος Θεός ἡμῶν νά στείλει συνεχιστές τοῦ ἀξιοζήλευτου ἔργου πού ἄφησε στή γῆ. Νά συνεχίσουν, μοναχές καί οἱ διάδοχοι του πνευματικοί πατέρες νά ἐργάζονται ὅπως ἐκεῖνος. Μέ ἀταλάντευτη πίστη στόν Παντοδύναμο Θεό. Μέ τήν πίστη τή δική του, ὅταν κάποτε ἀνέβηκε στό γυμνό αὐτό λόφο καί μέ ἀκατάβλητη θέληση καί ἀκράδαντη πίστη στό Θεό, μέ ἱδρώτα καί δάκρυα τόν «ἐγεώργησε» καί τόν μετέβαλε στό ὡραῖο αὐτό καί μεγαλόπρεπο

Μοναστήρι. Δέν περιγράφονται οἱ κόποι του, οἱ θυσίες του, οἱ ἀγῶνες του, γιά νά ἀνεγείρει ἐκ τοῦ μηδενός τό θαυμαστό αὐτό σκήνωμα τοῦ Θεοῦ.

Προπάντων, θά λέγαμε, ὁ π. Φίλιππος, ἄφησε μέ τήν ὅλη βιοτή καί πολιτεία του, ἁγία παρακαταθήκη στούς νέους Κληρικούς, πού μέ τή θέλησή τους ἀφιερώνονται στό ἔργο τοῦ Θεοῦ μέσα στήν Ἐκκλησία, ἔτσι νά ὁλοκληρώνουν τό χρόνο τῆς σύντομης αὐτῆς ζωῆς. Μακρυά ἀπό ἰδιοτέλειες, μακρυά ἀπό κοσμικές σκοπιμότητες, ἀνέσεις καί βίο ὑλόφρονα, μακρυά ἀπό κοσμικές φιλοδοξίες καί μικρότητες. ὁ ἀείμνηστος Ἀρχιμανδρίτης Φίλιππος διάλεξε καί προτίμησε ἀπό ἀξιώματα καί τήν ἄνετη ζωή, ἀκόμη καί ἀπό αὐτή τήν ἥσυχη καί ἀπράγμονα μοναχική ζωή, πραγματικά, στην κυριολεξία «την στενή πύλη καί τήν τεθλιμμένη ὁδό» (Ματθαίου 7,14) τοῦ βαρύτατου καί ἐπίμοχθου μοναχικοῦ καί ἱερατικοῦ καθήκοντος.

Καί ἀσφαλῶς δέν ἔχασε. Ἐδῶ στή γῆ τό ὄνομά του ἐπί πολλά χρόνια εὐφήμως θά ἀκούγεται καί ἡ μνήμη του θά μεγαλύνεται ὡς «μνήμη δικαίου μετ’ ἐγκωμίων» Πόσοι ἀπό τούς ἀναρίθμητους ἐκείνους χριστιανούς, πάσης τάξεως καί ἡλικίας, πού ὠφελήθηκαν ἀπό τό λόγο του, τίς συμβουλές του, τό φωτεινό του παράδειγμα, δέν θά τόν μνημονεύουν μέ ἄφατη ἀγάπη καί στοργή.. Ἰδού ἡ πρώτη ἐπί γῆς ἀμοιβή τοῦ «ἔργου τῆς πίστεως καί τοῦ κόπου τῆς ἀγάπης» (Θεσσαλονικεῖς 1,3) του. Μνήμη ἀγαθή καί ὄνομα τίμιον..

Ἀλλά ἡ ἄλλη ἀνταμοιβή του πέραν τοῦ τάφου, στήν ἀπέραντη αἰωνιότητα, ποιός νά τήν ὑπολογίσει; Ποιός θά σταθμίσει ἐκείνη τή χαρά του ὅταν θἀ ἀκούσει τή μακαρία φωνή «εὖ δοῦλε, ἀγαθέ καί πιστέ, ἐπί ὀλίγα ἦς πιστός, ἐπί πολλών σε καταστήσω. Εἴσελθε εἰς τήν χαράν τοῦ Κυρίου σου..»(Ματθαίου 25,21)

Αὐτές τίς σκέψεις, Σεβασμιώτατε καί ἀγαπητοί ἀδελφοί, ἀνακυκλώνουμε σήμερα, στό μνημόσυνο τοῦ εὐσυνείδητου Κληρικοῦ καί συλλειτουργοῦ μας, στή σκέψη μας καί αὐθόρμητα ὅλοι μας καί ἀπό καρδίας ἀναφωνοῦμε: «Αἰωνία σου ἡ μνήμη, ἀξιομακάριστε καί ἀείμνηστε ἀδελφέ καί συλλειτουργέ» Ἀμήν. »

Τέλος ο Σεβασμιώτατος με τους Ιερείς, τις Μοναχές και τους πιστούς μετέβησαν στο προαύλιο της Ιεράς Μονής όπου ευρίσκεται το μνήμα του Μακαριστού και ετέλεσε τρισάγιον καθώς και της αειμνήστου καθηγουμένης της Ιεράς Μονής Λυδίας Μοναχής και Μακρίνης Μοναχής.

Δείτ περισσότερο ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΥΛΙΚΟ ΕΔΩ